

**A.
V. V. K.
V.**

De mens en weet vandage niet
wat morgen hem zal brengen.
Noch hoe, noch waar, de felle dood
hem in de weg zal springen. (G.G.)

In Gelovig vertrouwen zijn wij in gebed
verenigd bij het afscheid van
mevrouw

Maria VANDENBROUCKE

echtgenote van de heer
Benoit De Lil

Geboren te Eernegem op 15 november 1924
en plotseling overleden op 25 juni 1986.
Zij werd op haar laatste leeftijd begeleid
door het gebed van de gelovige
gemeenschap.

Lid van het Ouderkomitee K.S.A.
Geraardsbergen en bestuurslid van K.A.V.
afdeling Geraardsbergen

Het was een stralende zomerdag.
Een goudgele zon stond hoog aan een
blauwe hemel. Het beloofde een feest te
worden van licht en zon en kleur... maar
het werd een hel van leed en verdriet.
In de voormiddag deed zij nog haar dag-

dagelijkse bezigheden. Zoals altijd: zorg-
zaam, vol liefde en toewijding.
Toen kwam het fatale ogenblik.

"In deze laatste minuten van je leven was
je volkomen alleen, maar niet éénzaam".
Vader was even in de tuin, de kleinkinde-
ren speelden buiten. Zonder één enkel
afscheidswoord, zonder een laatste blik,
een laatste zoen, een laatste kruisje ver-
liet je ons voor eeuwig.

Het bericht kwam als een donderslag bij
heldere hemel.

Moeder dood! Dat kan niet!

En toch zullen wij het moeten aanvaarden.
De leegte van je plaats aan tafel zal steeds
een lidteken blijven. De kleinkinderen hoe-
ven er nu geen ruzie meer om te maken
om naast "meter" te zitten. Meter, zo
noemden ze je steeds.

Alles zal anders zijn, het kerstfeest, Sinter-
klaas, de gezellige bijeenkomsten thuis.
Doch we zullen het nimmer vergeten. Steeds
was je bereid ons te helpen. "Meter
waar is dit?... en Meter waar is dat?..."
Het was je nooit teveel gevraagd, altijd
stond je paraat. Altijd was je er.

We hebben je het misschien nooit met veel
woorden gezegd, maar in het diepste van
ons hart waren we je er dankbaar voor.
Dank voor je stille, maar zo rijke inzet
voor ons, je man, je kinderen en klein-
kinderen, je vrienden in de K.S.A. en K.A.V.
Ook hier was je steeds bereid om een
handje toe te steken, ook hiervoor was
niets je te veel gevraagd.

De vlaggen achteraan in de kerk hangen er
somber en doods. Ik zal ze echter blijven
koesteren omdat ze door jouw vaardige
handen werden gemaakt.

Wij beloven je om jouw voorbeeld na te
volgen. Om zeker nu; meer dan ooit, in

vriendschap en liefde samen te blijven en te zijn zoals jij steeds was : vriendelijk, genegen, dienstvaardig, kortom Kristelijk. Je stierf enkele dagen voor de IJzerbedevaart. Graag had je dit nog eens meegeemaakt. Het heeft niet meer mogen zijn. Och je naam zal wel nooit in de geschiedenisboeken van de Vlaamse beweging gegrift staan, je was maar een eenvoudige Vlaamse huismoeder, doch één van de zovelen die ons Volk zo groot maken. Je hield van Vlaanderen. Je hield van de Oude Vlaamse strijdlieiders die we vroeger zo menig keer thuis met de meisjes en de jongens van de K.S.A. hebben gezongen. Je hield van Vlaanderens grootste dichter : Guido Gezelle. Sinds je huwelijk stond zijn zware plaasteren maar wijze " kop " op je mooiste kast. Ach, konden we nu nog maar éénmaal vragen zoals in zijn prachtigste gedicht : " Moeder geef ons een Kruisje als 't je belieft ? "

Vaarwel Mama, slaap nu gelukkig.
Eens zien we mekaar terug, deze zekerheid hebben we door ons geloof. Dank voor al het mooie dat je ons gegeven hebt.

Mijn schild ende betrouwen
zijt Gij o God mijn Heer.
Op U zo wil ik bouwen
verlaat mij nimmer meer.
(Marnix van Sint-Aldegonde)

De families
Vandenbroucke, De Lil, Marcus, Dehondt
danken u voor de blijken van deelneming
in hun rouw.

Druk. De Vos, Koster. Overboelare - T. 054-411267

We hebben steeds
van U gehouden